

О! колко хубаво е тукъ!
 При тишина и пѣсни звукъ
 На чудни хороводи вѣе! . . .

(Тихо смѣйки се той прави стринни примиси,
 като измжчванъ отъ жестоки болки. На хори-
 зонта се тѣлятъ огромни облаци).

Ангелъ

За Бога що ти е? — кажи ми!

Радой

(по-успокоень)

Азъ шепнехъ милото й име
 Зовехъ я въ полунощень часъ
 Неволень трепеть ме обзема,
 Въ сънътъ си често пжти азъ
 Я виждахъ съ кървави обятия
 Съ разголени гърди. Уви!